

МОСКВА – Новоизабрани, 16. патријарх Руске православне цркве Кирил, досадашњи митрополит смољенски и калињинградски, рођен је 1946. године у Лењинграду.

На место новог патријарха, митрополит Кирил долази са дужности председника Одељења за спољне црквене везе РСЦ и дужности привременог „чувара патријаршијског престола” коју је преузео после смрти Алексија II, 5. децембра прошле године.

Рођен као Владимир Михайлович Гунђајев, 20. новембра 1946. у Лењинграду у свештеничкој породици, митрополит Кирил је завршио Лењинградски духовни семинар 1967. и Лењинградску духовну академију 1969. године, са одличним успехом.

Према подацима са званичног сајта Сабора, још у студентским данима отац Кирил активно је учествовао у јавном животу РПЦ.

У монаштво га је увео 3. априла 1969. године митрополит лењинградски Никодим, а неколико дана касније рукоположен је у јерођакон, а у јуну, на Свету тројицу, у јеромонаха.

У јуну 1970. добио је звање кандидата богословских наука, а после одбране дисертације остао је на Академији као предавач теолошке догме и помоћник инспектора. У августу исте године постао је и лични секретар митрополита Никодима.

Истовремено, радећи као предавач и секретар митрополита, отац Кирил наставио је да много времена посвећује учешћу у међународним активностима Московске патријаршије, па је 1971. године представљао духовне школе РПЦ на Генералној скупштини светске православне омладинске организације „Сиднесмос”, где је био изабран за члана извршног одбора те организације.

Те године, 12. септембра, отац Кирил постао је архимандрит и именован за

представника Московске патријаршије при Светском црквеном савету у Женеви.

За члана управног одбора Фонда Савета за помирење и обнову у Индокини, изабран је 1972. године, а за ректора Лењинградске духовне академије и семинара децембра 1974. године.

Марта 1976. године у Светотроичкој цркви Александро-невске Лавре хиротонисан је за епископа виборског, викара Лењинградске епархије, а у новембру исте године постављен је за заменика патријаршијског егзарха западне Европе.

Године 1977. године са делегацијом РПЦ учествовао је у свечаности интронизације грузијског патријарха-католикоса Илије Другог, а две године касније у консултацијама „Одговорност црква ШСР и САД за разоружање”.

Био је и члан групе за дискусије о нуклеарном наоружању.

За архиепископа смољенског и вјаземског рукоположен је 26. децембра 1984. године, а априла 1989. титула му је промењена у митрополит смољенски и калињинградски.

За митрополита је хиротонисан 25. фебруара 1991. године.

Почасни је члан Духовне академије Санкт Петербурга, почасни доктор Реформаторске богословске академије у Будимпешти и добитник високих награда РПЦ и многих помесних православних цркава.

(Танјуг)

